

Lysholm Christensen (KRF):

Dette er jo ved at udvikle sig til en debat om grundlæggende erhvervspolitik, og jeg vil da godt sige, at fra Kristeligt Folkepartis side er det grundlæggende princip, at vi hellere vil arbejde på at dæmpe virksomhedernes omkostninger, end vi vil arbejde på at skaffe dem tilskud af mindre omfang, som måske kun kan gavne en kort tid. Hellere dæmpe omkostningerne og prøve at få nedsat afgifter, skatter og administration for at lette deres byrder på den led.

Vi har været enige med regeringen om, at vi trænger til en modernisering af hele erhvervsfremmelovgivningen; derfor har vi været positive over for lovforslaget, og vi kan også støtte det her i den sidste fase. Men vi har også delt Socialdemokratiets bekymring omkring det regionale aspekt, og derfor var vi inde i overvejelser om at støtte det ændringsforslag, som Socialdemokratiet stillede.

Vi har imidlertid stillet os tilfredse med den henstilling, som mindretallet har udtrykt i til lægget til betænkningen, hvor det bliver lovet, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe, som specielt skal se på de regionalpolitiske aspekter i forbindelse med varetagelse af arbejdet i Erhvervsudviklingsrådet. Vi har tillid til, at denne arbejdsgruppe vil komme frem med nogle fornuftige forslag, som kan være med til at præge arbejdet fremover. Vi mener også, at der i denne formulering ligger så tydeligt et signal til vores industriminister, at det er – hvad skal vi sige? – en vis retningslinje for, hvordan bemyndigelsen i loven skal bruges fremover.

Jeg må sige til hr. Bjørn Westh, at det er rigtigt, at denne sag har haft en lidt besynderlig gang igennem både udvalg og Folketing. Det skyldes delvis, at Socialdemokratiets ændringsforslag kom meget sent, men vi forholdt os til det og er så blevet overbevist om, at der var nogle mangler ved forslaget. Vi var lidt betænkelige ved at lave to parallelle udvalg, som skulle rumme personer fra de samme organisationer, altså et parallelt løb, som vi fandt overflødig, og vi har altså stillet os tilfredse, som jeg sagde for lidt siden, med den formulering, der er i betænkningen.

Jeg skal sige, at min politiske erfaring naturligvis ikke er blevet mindre igennem dette forløb, og det er et ekstra bidrag til spændingen ved det politiske arbejde, når ens parti står i så-

dan en situation, hvor det kan afgøre en sag. Men nu er sagen afklaret fra vores side; vi støtter lovforslaget, og vi afviser Socialdemokratiets ændringsforslag.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er jo altid et godt tiltag, hvis man ikke rigtig har argumenter i den sag, man diskuterer, at begynde at diskutere noget andet, og det er da også derfor, at vi så, at debatten nu nærmest blev drejet til en erhvervspolitisk debat omkring finansloven for 1990 og en start på drøftelserne af finansloven for 1991. Vi ved godt alle sammen, at det ikke har noget med sagen her at gøre; det, vi diskuterer her, er ikke pengebøl i hverken det ene eller det andet ministerium, det er tværtimod en modernisering af vores erhvervsfremmestruktur.

Og hvad er det så, hr. Bjørn Westh kritiserer? Ja, det er bl.a., at dette er en bemyndigelseslov. Men de ændringsforslag, som hr. Bjørn Westh er kommet med, indeholder nøjagtig de samme former for bemyndigelse, som der var i den oprindelige lov.

Hvad er det mere, der siges? At vi ikke vil være med til hverken at fremme tilgangen af nye virksomheder eller regionale og lokale foranstaltninger. I lovforslaget står der i § 2, stk. 3: »Initiativer til fremme af tilgangen af nye virksomheder« som et af hovedformålene. Det er i Socialdemokratiets forslag lavet om til »opstart af nye virksomheder«. Man kan jo diskutere forskellen.

Hvis det er det punkt, vi diskuterer, så er det rigtigt, at der ikke er den store forskel, men jeg kan ikke rigtig se nytten i at sætte den samme paragraf ind to gange.

Så kommer vi til den altafgørende forskel, og det er naturligvis nedsættelse af det, hr. Bjørn Westh så smukt kalder et regionalt råd, der kan tage sig af alle de regionale spørgsmål, som vi i øvrigt er enige om at rådet skal tage sig af.

Nu har hr. Bjørn Westh godt nok sagt, at sammensætningen kunne man tale om; det kunne man altså ikke, før der var et flertal imod det, hr. Bjørn Westh. Kigger man på sammensætningen af rådet, består dette decentrale, regionale råd, som skal tage sig af alle hjørnerne og være helt anderledes end det råd, som skal tage sig af den koordinerende politik, af praktisk taget de samme repræsentanter, som sidder i det råd, vi i forvejen nedsætter.